

شرکت افزودنی‌های ایتوک فردا

www.etoukfarda.com

میکروفلور دستگاه گوارش و تاثیر آن بر میزبان

By Michaela Mohnl

عملکردهای مهم میکروفلور دستگاه گوارش شامل:

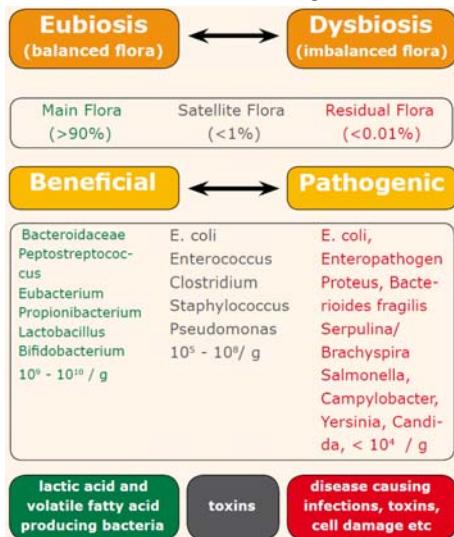
- هضم و جذب مواد مغذی

- متابولیسم گروپوپوتیک‌ها (مواد شیمیایی که در بافت یافت می‌شوند اما به طور ععمول تولید نمی‌شوند و انتظار حضور آنها وجود ندارد) و توکسین‌های اندوژن
- مهار مستقیم عوامل بیماری‌زا
- فعالیت اندوتلیال
- فعالیت سیستم ایمنی دستگاه گوارش

میکروفلور دستگاه گوارش

میکروفلور روده شامل مجموعه‌ای از باکتری‌ها، پروتوزاها و قارچ‌ها در دستگاه گوارش هستند که تقریباً شامل ۴۰۰ الی ۵۰۰ گونه مختلف می‌باشند. در حیوانات تک معده ای 10^{14} نوع میکروب قبل شناسایی است. کمی پس از تولد، دستگاه گوارش استریل به وسیله میکروارگانیسم‌ها آلوده می‌شود. جمعیت متنوع و فراوانی از میکروارگانیسم‌ها از روده کوچک تا سکوم شروع به افزایش یافتن می‌کند. میکروفلور روده را به سه قسمت اصلی، ضمیمه‌ای و باقی-مانده تقسیم می‌نمایند (جدک و همکاران ۱۹۹۳). فلور اصلی بطور عمده شامل گونه‌های غیرهوایی (بیفیدوباکتریا، لاكتوباسیلوس، باکتروئیدس و یوباکتریا) می‌باشد که اسیدلاکتیک و سایر اسیدهای چرب کوتاه زنجیر را تولید می‌کنند. فلور ضمیمه‌ای ۱ درصد از کل فلور روده را شامل می‌شود و غالباً شامل انتروکوکس و اشرشیاکلی می‌باشد. فلور باقیمانده، زیر 0.1% درصد می‌باشد و غالباً شامل میکروارگانیسم‌های مضر می‌باشند.

تصویر ۱: انواع باکتری‌ها و تاثیر آن‌ها بر میزبان.

جمعیت فراوان و متنوعی از باکتری‌ها در دستگاه گوارش اکثر حیوانات زندگی می‌کنند و اکثر این باکتری‌ها رابطه همزیستی با میزبان خود برقرار می‌سازند. اهمیت و نقش میکروفلور دستگاه گوارش بر روی وضعیت سلامت و بیماری در حیوانات و انسان به طور قابل توجهی شناخته شده است. میکروارگانیسم‌هایی که در دستگاه گوارش تجمع می‌یابند اهمیت بارزی در وضعیت سلامت میزبان دارند. با این وجود ترکیب میکروفلور دستگاه گوارش و فعالیت‌های متابولیکی آن‌ها توسط بسیاری از عوامل تحت تاثیر قرار می‌گیرد که تغذیه مهمترین عامل است. لذا بایستی فورمولاسیون جیوه طوری صورت پذیرد که مطلوب‌ترین اثر را در جمعیت میکروبی دستگاه گوارش داشته باشد. تغذیه با پروپوپوتیک‌ها می‌تواند به عنوان وسیله‌ای برای دستیابی به این هدف باشد.

در حال حاضر تحقیقات نشان می‌دهد که میکروارگانیسم‌های پروپوپوتیکی به همان میزان که در انسان موثر می‌باشد، در حیوانات نیز تاثیرات بالقوه‌ای دارند. اکثر باکتری‌های پروپوپوتیکی که در تغذیه حیوانات استفاده می‌شوند شامل گونه‌های باکتریایی نظیر انتروکوکوس، پدیوکوکوس، لاكتوباسیلوس، بیفیدوباکتریوم و باسیلوس می‌باشند. در مطالعات علمی مختلف نشان داده شده است که این باکتری‌ها در جلوگیری از فعالیت عوامل بیماری‌زا، تعديل میکروفلور روده و هماهنگ کردن سیستم ایمنی اثر مطلوبی دارند. تغذیه حیوانات با محصولات پروپوپوتیکی می‌تواند به عنوان یک ابزار در مدیریت مناسب جمعیت میکروبی دستگاه گوارش به منظور ایجاد وضعیت بهتر سلامتی و کارایی موثر حیوان به کار رود.

حضور جمعیت مناسبی از میکروفلور دستگاه گوارش برای سلامت حیوانات به ویژه در زمانی که انتظار بهره‌وری و تولید بالایی از حیوان وجود دارد، بسیار حائز اهمیت می‌باشد. وجود میکروفلور سالم و طبیعی اولین گام دفاعی در مقابله با عوامل بیماری‌زا مهاجم به شمار می‌آید و لذا برای افزایش توان حیوان در مقابله با عوامل بیماری‌زا روده ای بسیار اهمیت پیدا می‌کند. علاوه بر این برای عملکرد مناسب هضم مواد غذایی و به دنبال آن رشد مناسب پارامترهای بهره‌وری حیوان بسیار موثر است.

روده علاوه بر جذب مواد مغذی، بزرگ‌ترین اندام ایمنی بدن نیز به حساب می‌آید. روده به عنوان بخشی از سیستم دفاعی، سدی در مقابل عوامل بیماری‌زا مهاجم به شمار می‌رود. علاوه بر این سیستم ایمنی با عملکرد اختصاصی و غیراختصاصی به مقابله با میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا کمک می‌کند. از طرفی میکروفلور روده، عوامل بیماری‌زا را تضعیف می‌کنند.

• وضعیت جغرافیایی
• بیماری
• واکسیناسیون
• غیره

پروبیوتیک‌ها

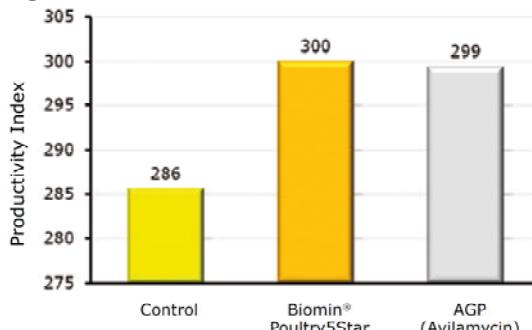
استفاده از پروبیوتیک‌ها می‌تواند به عنوان ابزاری در جهت بهبود جمعیت میکروفلور دستگاه گوارش و ایجاد و یا پایدار کردن شرایط یوبیوپسیس بکار رود. بطور کلی مکانیسم عمل پروبیوتیک‌ها به شرح زیر می‌باشد:

- رقابت با عوامل بیماری‌زا برای رشد در مکان مناسب روده، چسبیدن به محل‌های اتصالی در روده و مصرف مواد مغذی.
- تغییر شرایط محیطی در روده (کاهش pH از طریق افزایش تولید اسیدهای چرب فرار و اسید لاکتیک).
- تولید مواد ضد میکروبی از قبیل لاکتوفرین، لیزوژیم، باکتریوسین و آنتی‌بیوتیک‌های طبیعی.
- ایجاد پاسخ‌های ایمنی دستگاه گوارش.

صرف پروبیوتیک‌ها می‌توانند شرایط میکرواکلوزیکی در دستگاه گوارش ایجاد کنند که سبب کاهش اثرات مضر عوامل بیماری‌زا و افزایش اثر میکروارگانیسم‌های مفید گردد که نهایتاً تقویت سلامت دستگاه گوارش را سبب می‌شود.

در مطالعه‌ای که توسط گروه تغذیه حیوانات در دانشکده کشاورزی آتن (مونت‌زوریس و همکاران، ۲۰۰۷) صورت گرفت، تاثیر پروبیوتیک در مقایسه با محرك رشد آنتی‌بیوتیکی آویلامایسین مورد بررسی قرار گرفت. در این بررسی تاثیر هر یک از تیمارها بر شاخص‌هایی نظیر عملکرد رشد جوجه، ترکیب میکروفلور سکوم، غلظت اسیدهای چرب فرار و فعالیت آنزیم گلیکولات بررسی شد. در کل عملکرد رشد که با شاخص بهره‌وری جوجه‌های گوشته بیان می‌شود نیز بین گروه‌های تحت تیمار مورد بررسی قرار گرفت (تصویر ۴).

تصویر ۴: شاخص بهره‌وری جوجه‌های گوشته (درصد زنده‌مانی × کیلوگرم وزن زنده / سن (روز) / بازده خوراک × ۱۰۰) بعد از ۴۲ روزگی.

در این تحقیق استفاده از پروبیوتیک منجر به ایجاد تعادل میکروفلور سکوم شد و سبب افزایش جمعیت باکتریایی گونه‌های بیفیدوباکتر، لاکتوباسیلوس و کوکسی‌های گرم مثبت در مقایسه با گروه‌های مصرف کننده آنتی‌بیوتیک و شاهد شد ($P \leq 0.05$).

یوبیوپسیس در مقابله با دیس‌بیوپسیس

میکروفلور روده ترکیبی مختلف از انواع میکروارگانیسم‌ها می‌باشد که تحت تاثیر شرایط حاکم در دستگاه گوارش دچار تغییر می‌گردد. زمانی که میکروفلور در وضعیت تعادل باشد، نسبت فلور اصلی به کل فلور بالای ۹۰ درصد می‌باشد و فلور ضمیمه‌ای حدود ۱ درصد و فلور باقی مانده ۰/۰۱ درصد می‌باشد. این وضعیت تحت عنوان یوبیوپسیس نامیده می‌شود. تحت این شرایط میزبان و فلور در وضعیت همزیستی متقابل به سر می‌برند و در عین حال که میزبان شرایط مناسب برای حیات میکروارگانیسم‌ها را ایجاد می‌کنند، باکتری‌ها نیز میزبان را در فعالیت‌های حیاتی حمایت می‌کنند. حال چنان‌چه این وضعیت دچار بحران شود، شرایط به سمت دیس‌بیوپسیس تغییر می‌کند که می‌تواند تاثیر جدی بر وضعیت میزبان داشته باشد. در این شرایط، عوامل بیماری‌زا به طور بالقوه شروع به رشد می‌کنند و میزان آن‌ها افزایش می‌یابد که نتیجه آن تولید توکسین‌هایی می‌باشد که به شدت بر وضعیت سلامت میزبان موثرند.

تصویر ۲. یوبیوپسیس در مقابله با دیس‌بیوپسیس.

بیوپسیس	دیس‌بیوپسیس
(همزیستی مناسب بین میزبان و میکروفلور)	(همزیستی نامناسب بین میزبان و میکروفلور)
محافظت از غشاء موکوسی روده در مقابل تخریب اپیتلیوم روده، افزایش ضخامت دیواره و کاهش جذب مواد مغذی میکروارگانیسم‌های مهاجم	تولید مواد تابولیکی سمی (آمونیاک، آمین‌های نامطلوب)
تاثیر آنتاگونیستی با میکروارگانیسم‌های بیوژنیک و سم‌ها	تجزیه و افزایش تولید گازها (دی‌اکسید کربن، سولفید هیدروژن و متان)
میزبان	ضم مواد مغذی
ضعیف سیستم ایمنی	سترن ویتامین‌ها
واکنش‌های ایمنی و افزایش نیاز به انرژی	افزایش بازسازی سلولی و افزایش نیاز به انرژی
سنتر پروتئین	

دلایل تبدیل شرایط یوبیوپسیس به دیس‌بیوپسیس

تغذیه مهمترین عامل تاثیرگذار بر ترکیب و فعالیت میکروفلور روده می‌باشد. تغذیه نامناسب و به موجب آن تغییرات در رژیم غذایی، کاهش کیفیت عناصر تشکیل دهنده غذا و بهداشت نامناسب غذا همگی بر یوبیوپسیس موثرند (تصویر ۳). به عنوان مثال تغییر رژیم خوراکی از پروتئین کم به خوراکی با پروتئین بالا شرایط را برای رشد برخی از باکتری‌ها مانند کلستریدیا مناسب می‌سازد و سبب کاهش لاکتوباسیلوس‌ها و بیفیدوباکترها می‌شود. علاوه بر این هر نوع تنفس می‌تواند اثر مستقیم بر میکروفلور دستگاه گوارش داشته باشد، زیرا تنفس بر آزاد شدن ترشحات هضم کننده و افزایش حرکات روده (پریستالتیک) موثر است.

تصویر ۳. دلایل تبدیل شرایط یوبیوپسیس به دیس‌بیوپسیس.

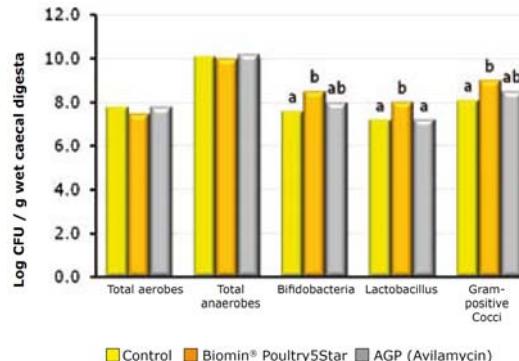
خوراک (وقتی که به حیوان خوراک داده می‌شود، در واقع به میکروفلور هم خوراک داده می‌شود.)
تغییرات قابل توجه در رژیم غذایی
کاهش کیفیت اجزای خوراک
بهداشت نامناسب خوراک
تنفس (تاثیر بر تولید ترشحات و حرکات دودی)
حمل و نقل
ترکم جمعیت

جدول ۱: فعالیت آنزیم‌های گلوبولیتیک میکروبی در سکوم جوجه‌های گوشتی ۴۲ روز.

	Control	Biomin® Poultry5Star	AGP
α -Galactosidase	17.6 ^a	34.6 ^b	25.6 ^{ab}
β -Galactosidase	53.1 ^{ab}	79.5 ^a	38.0 ^b
α -Glucosidase	40.7	50.1	41.5
β -Glucosidase	15.8	18.9	17.4
β -Glucuronidase	48.1	58.4	41.6

a,b Means with different superscripts within the same row differ significantly ($P \leq 0.05$).

تصویر ۵: ترکیب میکروبی سکوم در جوجه‌های گوشتی ۴۲ روزه در گروه‌های شاهد، پروبیوتیک و آولامایسین.

نتیجه گیری:

استفاده از ترکیبات پروبیوتیکی در مقایسه با آنتی‌بیوتیک‌ها نقش مهمی در بهبود وضعیت رشد حیوانات تازه متولد شده دارد. علاوه بر این، استفاده از ترکیبات پروبیوتیکی سبب رشد و متعادل کردن میکروفلور سکوم می‌شود که به دنبال آن شرایط یوبیوسیس بهبود و وضعیت سلامت روده ارتقا می‌یابد.

فعالیت آنزیم آلفا گلوكوزیداز نیز نسبت به گروه‌های مصرف کننده آنتی‌بیوتیک و شاهد به طور چشم‌گیری بالاتر بود ($P \leq 0.05$). هم‌چنان میزان فعالیت آنزیم بتا گالاکتوزیداز نیز در گروه مصرف کننده پروبیوتیک در مقایسه با گروه مصرف کننده آنتی‌بیوتیک به طور قابل توجهی بالاتر بود ($P \leq 0.05$) (جدول ۱). آنزیم‌های گلیکولیتیک نقش مهمی در تخمیر کربوهیدرات‌های غیرقابل هضم به عهده دارند.

برای دریافت خبرنامه‌های علمی شرکت افزودنی‌های ایتوک فردا
لطفاً درخواست خود را به ایمیل
newsletter@etoukfarda.com
ارسال نمایید و یا با شماره تلفن
۰۲۱-۲۲۲۶۳۰۲۴
تماس حاصل نمایید.

